Salmer påskedag

Inngang: Påskemorgen slukker sorgen. **(490)**

Påskemorgen slukker sorgen (LH490)

Tekst: N.F.S. Grundtvig 1843 Melodi: Ludvig M. Lindeman 1864

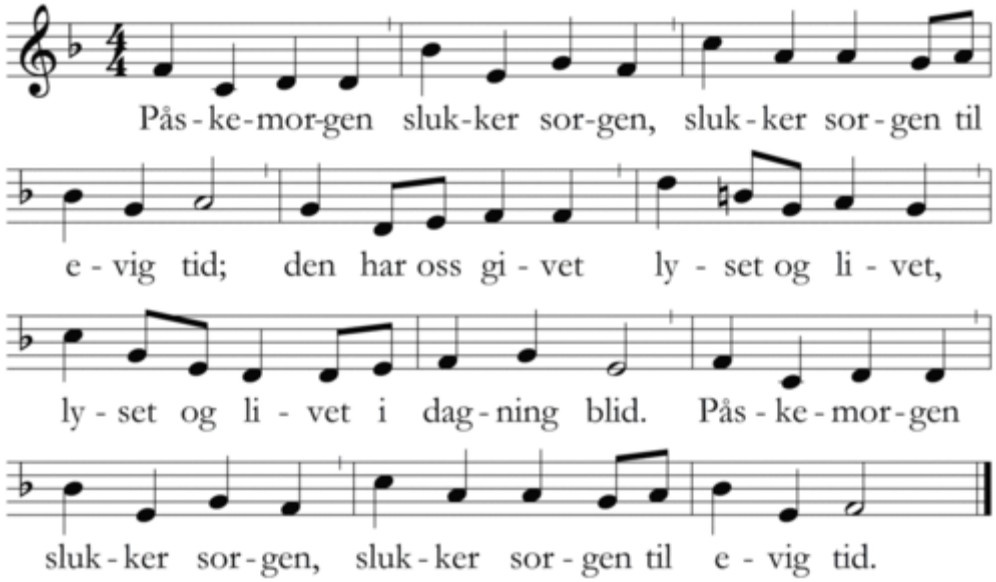

1Påskemorgen / slukker sorgen, / slukker sorgen til evig tid; / den har oss givet / lyset og livet, / lyset og livet i dagning blid. / Påskemorgen / slukker sorgen, / slukker sorgen til evig tid.

2Redningsmannen / er oppstanden, / er oppstanden i morgengry! / Helvede greder, / himlen seg gleder, / himlen seg gleder med lovsang ny. / Redningsmannen / er oppstanden, / er oppstanden i morgengry!

3Sangen toner, / vår forsoner, / vår forsoner til evig pris; / han ville bløde / for oss å møte, / for oss å møte i paradis. / Sangen toner, / vår forsoner, / vår forsoner til evig pris.

4Bøtt er brøden, / død er døden, / død er døden som syndens sold! / Nu ligger graven / midt i gudshaven, / midt i gudshaven i Jesu vold. / Bøtt er brøden, / død er døden, / død er døden som syndens sold.

5Englesete, / engleglede, / engleglede i jordens skjød! / Lyet og leet / under livstreet, / under livstreet gjør hvilen søt. / Englesete, / engleglede, / engleglede i jordens skjød!

6Mørket græder, / englekleder, / englekleder de er som lyn. / Om enn bedrøvet / smiler dog støvet, / smiler dog støvet ved englesyn. / Mørket græder, / englekleder, / englekleder de er som lyn.

7Morgenstunden / gull i munnen, / gull i munnen har enn til oss. / Fra vår forsoner / livets gullkroner, / livets gullkroner, vår død til tross. / Morgenstunden / gull i munnen, / gull i munnen har enn til oss.

8Fagre skarer / oppad farer, / oppad farer fra grav i sky. / Tungene gløder, / Herren vi møter, / Herren vi møter med lovsang ny. / Fagre skarer / oppad farer, / oppad farer fra grav i sky.

Sekvens: *Kristenhet, la lovsang tone* (**479)**

Kristenhet, la lovsang tone
påskens lam til ære.

Lammet som for hjorden døde,
Krist som skyldløs bar vår brøde,
vil oss med vår Far forsone.

Død med liv en tvekamp stred
som i under endte,
da vår konge døden led,
død til liv seg vendte.

«Maria, tal for sant
om tegnene du fant!»

«Jeg så den grav som nyss var hans,
jeg så den oppstandne i strålekrans,

så engler stå vitner,
så svetteduk og svøp.

Oppstanden er Kristus,
mitt håp og min heder.
Til Galilea vandrer han forut for eder.»

Oppstanden er Herren, det vet vi for visst.
Skjenk oss din miskunn,
du seirende Krist.
Amen. Halleluja.

Alleluia: Alleluja, alleluja, alleluja -Norske vers- (483)

O fílii et fíliæ (LH483)

Tekst: Jean Tisserand Melodi: *Airs sur les hymnes sacrez*, Paris 1623

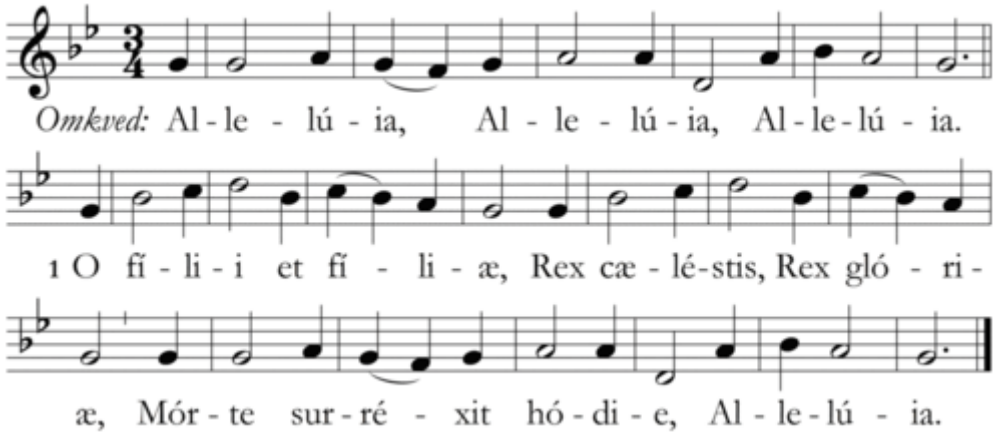

Omkved: Alleluia, Alleluia, Alleluia.

1. O filii et filiæ, / Rex cælestis, Rex gloriæ, / Morte surrexit hodie, Alleluia.
2. Et mane prima sabbati, / Ad ostium monumenti / Accesserunt discipuli.
3. Et Maria Magdalene, / Et Iacobi, et Salome, / Venerunt corpus ungere.
4. In albis sedens Angelus / Prædixit mulieribus: / In Galilæa est Dominus.
5. Et Ioannes Apostolus / Cucurrit Petro citius, / Monumento venit prius.
6. Discipulis adstantibus, / In medio stetit Christus, / Dicens: Pax vobis omnibus.

7. Ut intellexit Didymus, / Quia surrexerat Iesus, / Remansit fere dubius.
8. Vide, Thoma, vide latus, / Vide pedes, vide manus, / Noli esse incredulus.
9. Quando Thomas Christi latus, / Pedes vidit atque manus, / Dixit: Tu es Deus meus.
10. Beati qui non viderunt, / Et firmiter crediderunt, / Vitam æternam habebunt.
11. In hoc festo sanctissimo / Sit laus et iubilatio, / BENEDICAMUS DOMINO.
12. Ex quibus nos humillimas / Devotas atque debitas / DEO DICAMUS GRATIAS.

1. *Å sønner og døtre, i dag er himmelens og herlighetens konge stått opp fra graven.*
2. *Og den første dag i uken gikk disiplene til gravens inngang.*
3. *Og Maria Magdalena og Jakobs Maria og Salome gikk for å salve liket.*
4. *I hvite klær satt engelen og sa til kvinnene: Herren er i Galilea.*
5. *Og apostelen Johannes løp fortere enn Peter og kom først til graven.*
6. *Midt blant disiplene stod Kristus og sa: Fred være med dere alle.*
7. *Da Didymus (Thomas) hørte at Jesus var stått opp, tvilte han.*
8. *Se, Thomas, se min side, se føttene og hendene, og vær ikke vantro.*
9. *Da Thomas så Kristi side, hans føtter og hender, sa han: Du er min Gud.*
10. *Salige er de som ikke ser, og likevel har en fast tro; de skal oppnå evig liv.*
11. *På denne høyhellige fest skal det være lovsang og jubel, og vi priser Herren.*
12. *Vi frembærer for Gud vår ydmyke, fromme og skyldige takk.*

Offertorium: I døden Jesus blundet.. **(489)**

I døden Jesus blundet (LH489)

Tekst: J.S. Welhaven Melodi: Lyon 1557 / Joachim fra Magdeburg 1571

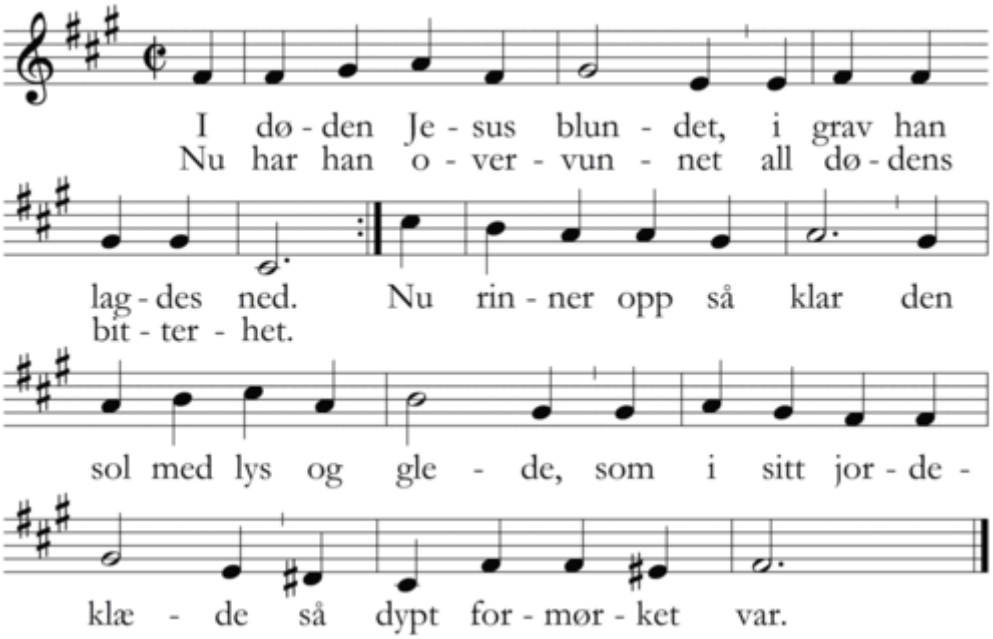

1I døden Jesus blundet, / i grav han lagdes ned. / Nu har han overvunnet / all dødens bitterhet. / Nu rinner opp så klar / den sol med lys og glede, / som i sitt jordeklæde / så dypt for mørket var.

2Han gikk med palmegrenen / av dødens mørke ut, / og engler veltet stenen / fra graven på hans bud. / Nu lå i støvet strakt / den ville krigerskare, / og kunne åpenbare / hans seierrike makt.

3På jord er ingen tunge / og ingen røst så sterk / at de kan verdig sjunge / om dette guddomsverk; / men hjertets rike fryd / vil dog med barnlig tone / oppsende til hans trone / hans Kirkes jubellyd.

4Hver kamp du måtte stride, / var for all verdens fred. / Hver kval du måtte lide, / var for vår salighet. / Ved deg er seiren vår / mot alle mørkets våpen, / ved deg er himlen åpen / når denne jord forgår.

5Du sterke Jesu Kriste, / hvem alt er underlagt, / å, styrk oss på det siste / og skjerm oss med din makt! / La sjelen uten

gru / når livets stjerne daler, / bekjempe dødens kvaler / så seierrik som du!

Kommunion: Som den gyldne sol frembryter **(485)**

Som den gyldne sol frembryter (LH485)

Tekst: Thomas Kingo 1689 Melodi: Johann Schop 1642

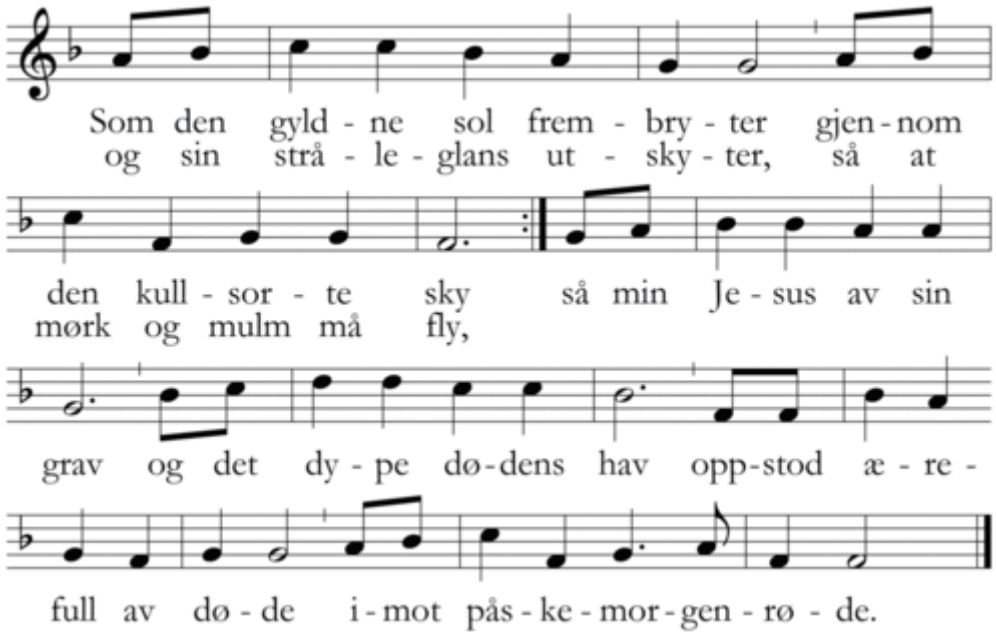

1Som den gyldne sol frembryter / gjennom den kullsorte sky / og sin stråleglans utskyter, / så at mørk og mulm må fly, / så min Jesus av sin grav / og det dype dødens hav / oppstod ærefull av døde / imot påskemorgenrøde.

2Takk o store seierherre / takk, o livsens himmelhelt, / som ei døden kunne sperre / i det helvedmørke telt! / Takk fordi at opp du stod / og fikk døden under fot! / Ingen tunge kan den glede / med tilbørlig lov utkvede.

3Du til livet meg skal vekke, / det er din oppreisnings kraft, / la kun jordens muld meg dekke, / ormer tære all min saft, / ild og vann oppsluke meg, / jeg dør i den tro til deg, / at jeg skal til liv oppstande / ut av dødens grumme lande.

4Herre Jesus, gi meg nåde / ved din gode Hellig Ånd, / at jeg så min gang kan råde / og veiledes ved din hånd, / at jeg ei

skal falle hen / ut i dødsens svelg igjen / hvorav du meg engang rykte / da du døden undertrykte.

5Takk for all din fødsels glede, / takk for ditt det guddomsord, / takk for dåpens hellig væte, / takk for nåden på ditt bord! / Takk for dødens bitre ve, / takk for din oppstandelse, / takk for himlen du har inne, / der skal jeg deg se og finne.

Utgang: **Deg være ære** **(493)**

Deg være ære, Herre over dødens makt! Evig skal døden være Kristus underlagt. Lyset fyller haven, se, en engel kom, åpnet den stengte graven, Jesu grav er tom!

Omkved:
Deg være ære, Herre over dødens makt! Evig skal døden være Kristus underlagt.

2. Se, Herren lever! / Salig morgenstund! / Mørkets makter bever. / Trygg er troens grunn. / Jubelropet runger: / Frelseren er her! Pris ham, alle tunger, / Kristus Herre er! *Omkved*

3. Frykt ikke mere! / Evig er han med. / Troens øye ser det: / Han gir liv og fred. / Kristi navn er ære, / seier er hans vei, / evig skal han regjere, / aldri frykter jeg. *Omkved*